

603
C

نام
نام خانوادگی
محل امضاء

عصر جمعه
۹۳/۱۱/۱۷

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می‌شود.
امام خمینی (ره)

آزمون ورودی دوره‌های کارشناسی ارشد ناپیوسته داخل - سال ۱۳۹۴

مجموعه الهیات و معارف اسلامی (۱) - کد ۱۱۱

تعداد سؤال: ۱۱۰
مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سؤالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	زبان عمومی و تخصصی	۳۰	۱	۳۰
۲	زبان عربی	۲۰	۳۱	۵۰
۳	علوم قرآنی	۲۰	۵۱	۷۰
۴	تفسیر	۲۰	۷۱	۹۰
۵	حدیث	۲۰	۹۱	۱۱۰

این آزمون نمره منفی دارد.
استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

بهمن ماه - سال ۱۳۹۳

حق چاپ، تکثیر و انتشار سؤالات به هر روش (الکترونیکی و ...) پس از برگزاری آزمون، برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی آنها با مجوز این سازمان مجاز می‌باشد و با متخلفین برابر مقررات رفتار می‌شود.

- 14- 1) 70 percent of
3) 70 percent
- 15- 1) in
2) for
- 2) a percentage of 70
4) 70 of the percentage
3) over
4) with

PART C: Reading Comprehension

Directions: Read the following three passages and choose the best choice (1), (2), (3), or (4). Then mark it on your answer sheet.

PASSAGE 1:

Religion is a term used in several meanings that are not totally irrelevant from each other; one is a figurative expression of the other. Here the term strictly means submissive attitude of human conscience towards some sacred object. The sacred object means a superhuman controlling power whose pleasure and displeasure are responsible for happiness and sufferings of man. Hardly can any one claim to be without religion in this sense. Thus the history of religion and its development are the same as the history of the development of human consciousness. Of the various religions in their highly developed form, the religion of Islam is usually classed among the latest. But as it is presented in the Qur'an, you will find it the oldest or rather the only religion, the development of which is co-related with the development of human consciousness. In other words as the Qur'an says it is the only faith with which human consciousness is born. The main source of Islam is the Holy Qur'an. The Qur'an postulates the existence of Superhuman Power as the Creator and Controller of the whole universe of which man with his conscience and volition is a part. Thus the Qur'an says the religion is a submissive attitude of human conscience towards that Almighty Power. It is the only religion approved by the Almighty. To Him every finite thing or being has willingly or unwillingly submitted. No salvation can be secured by any being but through submission to Him. All Muslim schools of thought are unanimous in this definition of Islam. The differences between the various schools of thought in Islam concern only with the details of this submissive attitude.

- 16- **What can be the best title for the passage?**
 1) The Qur'anic Concept of Religion
 2) The Development of the Religion of Islam
 3) The History of Religion and Its Development
 4) Various Meanings of Religion in Muslim Schools of Thought
- 17- **According to the passage, in the Qur'an -----.**
 1) Islam is presented as the latest religion
 2) Islam is introduced as the only inborn faith
 3) the development of Islam is co-related with that of other religions
 4) there is a classification of religions in their highly developed form
- 18- **The word "it" in line 8 refers to -----.**
 1) Islam
 2) religion
 3) the Qur'an
 4) development
- 19- **According to the passage, the key to salvation is -----.**
 1) submission to some sacred object
 2) humans' refusal to be saved by any being
 3) the submissive attitude of human conscience toward God
 4) taking responsibility for one's happiness and sufferings

20- Which of the following statements is true according to the passage?

- 1) Muslim schools of thought differ markedly in their definition of submission.
- 2) Various meanings of the term religion are not related to one another.
- 3) The Qur'an is the only source that provides several meanings of the term religion.
- 4) The details of a submissive attitude of human conscience toward God are controversial

PASSAGE 2:

Because the Qur'an plays a central role in Islamic law, almost all famous Qur'anic commentators have been first and foremost experts in Islamic jurisprudence. With their sharp legal minds and encyclopedic knowledge of tradition, they have scrutinized the sacred text seeking to fix the precise meaning of every word and phrase and to eliminate all traces of ambiguity. Still to this day, the most widely advocated approach to commenting on the Qur'an is tafsir bi-l-mathur, which may be translated loosely as 'exegesis on the basis of tradition'. This approach is epitomised by the commentary composed by the Syrian scholar Ibn Kathir. Building on the work of his teacher Ibn Taymiya, he argued that exegetes should follow a strict procedure drawing one by one on a hierarchy of authorities. To begin with, they should seek to interpret the Qur'an solely on the basis of the Qur'an. This requires a knowledge of the whole scripture together with a grasp of two fundamental principles established by earlier commentators. First, in view of the fact that the Qur'an itself refers to the distinction between ayas whose meaning is clear and others whose meaning is obscure to most people, the latter should be interpreted by reference to the former. Second, apparent contradictions in the legal material are to be explained in terms of abrogation (naskh). For instance, we must assume that the command not to pray while drunk, has been abrogated by the subsequent total prohibition of wine. After attempting to interpret the Qur'an in the light of the Qur'an, exegetes should next turn to the Sunnah as preserved in the Hadiths to see what bearing this has on the passage they are studying. Then, after the Sunnah, there are the comments of the Companions. Failing that, the sayings of their pupils, the Successors, may be taken into account provided they are not contradictory. Finally, exegetes may draw on their knowledge of Arabic grammar and lexicography.

21- What is the passage mainly about?

- 1) Famous Qur'anic commentators
- 2) The interpretation of the Qur'an
- 3) The role of the Qur'an in Islamic law
- 4) Reasons of ambiguity in the Qur'an

22- Why does the writer mention tafsir bi-l-mathur?

- 1) To translate it into English
- 2) To refer to early Syrian scholars
- 3) To introduce an approach to Qur'anic interpretation
- 4) To emphasize that it is the only approach to Qur'anic interpretation

23- The word "this" in line 18 refers to -----.

- 1) passage
- 2) the Hadiths
- 3) the Qur'an
- 4) the Sunnah

24- According to the passage, commenting on the Qur'an on the basis of the Qur'an -----.

- 1) comprises several stages which are of equal importance
- 2) is based on an understanding of the whole sacred text
- 3) requires that ayas that have obscure meanings not be interpreted
- 4) disapproves of the interpretation principles established by earlier commentators

25- Which of the following is NOT mentioned in the passage as a basis for Qur'anic interpretation?

- 1) Arabic syntax
- 2) The sacred text
- 3) The Islamic law
- 4) Comments of the Successors

■ ■ عین الأصح و الأدق في الجواب للترجمة أو التعريب أو المفهوم (۳۱ - ۳۸)

۳۱- ﴿ ألم تر أن الله أنزل من السماء ماء فتصبح الأرض مخضرة ﴾:

- (۱) آیا ندیدی که الله از آسمان آبی نازل کرد و سپس زمین سبز می‌شود!
 - (۲) آیا نمی‌نگری که خداوند از آسمان آبی را فرو فرستاد تا زمین سرسبز شود!
 - (۳) آیا نمی‌بینی که چگونه الله از آسمان بارانی نازل کرد و سپس زمین سرسبز پدید آمد!
 - (۴) آیا ننگریستی که همانا خداوند از آسمان باران را فرو فرستاد برای اینکه زمین سبز و خرم گردد!
- ۳۲- « من أبغض الخلق إلى الله رجل فمَشَّ جهلاً، موضع في جهال الأمة، عم بما في عقد الهدنة، قد سمّاه أشباه الناس عالماً و ليس به! »:

- (۱) منفورترین مردم نزد خدا کسی است که مَشَّ نادان گردآوری کرده و جاهلان به او جایگاهی داده‌اند، از مشاهده صلح و آشتی کور است، انسان نمایان عالمش می‌دانند در حالیکه نمی‌دانند!
- (۲) از جمله مبغوض‌ترین مخلوقات نزد خدا شخصی است که جهل را در خود جمع کرده، در بین نادانان امت به هر سو شتابنده است، نسبت به آنچه در پیمان صلح است، کور است. مردم‌نمایان او را عالم نامیده‌اند در حالیکه چنین نیست!
- (۳) از جمله مردمی که موجب خشم خداست مردی است که جهل و نادانی را به دوش می‌کشد و جایگاه او بین نادانان خوب است، از دیدن آشتی و صلح بیزار است، گروهی آدم‌نما او را عالم می‌خوانند اما اصلاً هیچ علمی ندارد!
- (۴) بعضی مردم نزد خدا بسیار مورد بغض و نفرتند، مثل آن شخصی که دانسته‌هایش نادانی است و با همان بین جاهلان امت جایگاهی کسب کرده و از آنچه صلح و دوستی باشد گریزان است، گروهی به ظاهر انسان او را دانا می‌دانند در حالیکه جاهل است!

۳۳- « نجم عن الصّراع بين قبول المذهب أو رفضه أن أخذ لفيف من الناس يستمع إلى الدّعاة، فمنهم من آمن و منهم من ظلّ حائرًا! »:

- (۱) درگیری بین پذیرفتن یا نپذیرفتن این مذهب منجر به این شد که گروهی از مردم سخنان داعیان را پذیرفتند، پس جمعی از آنها آن را قبول کردند و عده‌ای دیگر سرگردان ماندند!
- (۲) کشمکش بین قبول مذهب یا رد آن منتج به این شد که گروهی از مردم به استماع دقیق سخنان داعیان پرداختند، آنگاه بعضی از آنها ایمان آوردند و برخی از آنها سرگردان ماندند!
- (۳) از نزاع بین پذیرفتن دین یا مخالفت با آن حاصل این شد که بعضی از مردم سخنان داعیان را با دقت گوش کردند، پس عده‌ای ایمان آوردند اما برخی همچنان سرگردان بودند!
- (۴) تعارض بین دو نظریه در قبول دین یا رد کردن آن سبب شده که گروهی اندک از مردم سخنان داعیان را گوش کنند، آنگاه بخشی از آن سخنان را پذیرفتند و درباره سایر سخنان همچنان مردّد بودند!

۳۴- «للموت، في عين الجبان، تلون و للذعر، في سمع الجريء، صفير!»:

- (۱) مردن برای شخص ترسو، در هر موقعیتی به صورتی در می‌آید، و ترس و پریشانی چون صدایی آرام به گوش شجاع می‌رسد!
- (۲) انسان ترسو هر لحظه مرگ را به شکلی می‌بیند، اما شخص با جرأت صدای مخوف را مثل صدایی خوش و آرام می‌شنود!
- (۳) مرگ در چشم انسان بزدل به رنگهای مختلف جلوه می‌کند، و ترس و وحشت در گوش انسان شجاع آوازی خوش دارد!
- (۴) مرگ پیش چشم انسان بزدل متغیر است، و خوف و ترس در گوش شخص با شهامت چون سوت کشیدن است!

۳۵- عین الخطأ:

- (۱) نادینک فلم نُجِبَ (علی!): صدایت کردم و پاسخم ندادی!
- (۲) إن الحوادث قد يظرفن أسحاراً!: همانا حوادث گاهی سحرها در می‌کوبند!
- (۳) لست أعفو عنك ما لم تغیر أسلوبك!: اگر روش خود را تغییر ندهی، از تو نخواهم گذشت.
- (۴) لو كنت تستفيد من فرصك ما كنت نادماً الآن!: اگر از فرصتهایت استفاده می‌کردی، الآن پشیمان نبودی!

۳۶- «شذبنا فتادة من يلينا!». عین المناسب في المفهوم:

- (۱) از چنگ دشمن گریختیم!
- (۲) دشمن را به خود متمایل ساختیم!
- (۳) بینی دشمن را به خاک مالیدیم!
- (۴) آن را که به دنبال ما بود حمایت کردیم!

۳۷- « آگاه باشید که در روزهایی از امید بسر می‌برید که در پی آن مرگ است: پس هرکس به عمل

- بپردازد موفق می‌شود و هرکس کوتاهی کند، به حتم خود او زیانکار است!» عین الصحيح:
- (۱) ها أنتم تقضون أيام أمل يأتي بعده الموت؛ فمن أقدم بالعمل يفز و من أقصر فهو يضر نفسه!
 - (۲) ألا و إنكم في أيام أمل من ورائه الأجل، فمن بادر إلى العمل فاز و من قصر فإنه هو الخاسر بنفسه!
 - (۳) انتبهوا أن الأجل سينالكم بعد أيام أملكم هذه، من أسرع إلى العمل الصالح لقد نجح و من أغفل فهو خاسر بنفسه!
 - (۴) ألا و إنكم الآن في أيام الأمل و الموت يدرككم بعده، من تعجل في عمل الخير لقد ظفر و من اقتصر فقد ضر نفسه!

۳۸- عین الصحیح:

- (۱) آنچه در دنیاست دوام نمی‌یابد، نه شادیش و نه سختیش؛ ما فی الدنيا لا یدوم، لا طربها و لا مصیبتها،
- (۲) اگر به سختی دچار شدی، امیدوار باش که تمام می‌شود؛ إذا أصبت بالعسر، کن رجاءً ينتهي،
- (۳) و اگر شاد شدی، غنیمت‌دان که همیشگی نیست؛ إذا ضحكت، اغتم فإنه تديم،
- (۴) اما هرگز متکبر مباش. چه حکم خدا بر همه چیز غالب است؛ ولكن لا تکبر، لأن حکم الله هو الغالب على كل شيء!

■ ■ عین الصحیح فی التشکیل (۳۹ و ۴۰)

- ۳۹- « لعمرک ما بالموت عار علی الفتی و ما أحد حی و إن عاش سالماً
و إذا لم تصبه فی الحیاة المعایر
بأخذ ممن غیبه المقابر! »:
- (۱) عَمَرُكَ - عَارٌ - تُصِيبُهُ - أَحَدٌ
(۲) الْفَتَى - عَاشَ - سَالِماً - أَخَذَ
(۳) لِعَمْرِكَ - الْمَوْتِ - الْمَعَايِرُ - حَيٌّ
(۴) أَخَذَ - مِمَّنْ - غَيَّبَتْ - الْمَقَابِرُ
- ۴۰- عین الخطأ:

- (۱) أَلَا فَالْحَذَرَ الْحَذَرَ مِنْ طَاعَةِ سَادَاتِكُمْ وَ كِبَرَاتِكُمْ،
(۲) الَّذِينَ تَكْبَرُوا عَنْ حَسْبِهِمْ وَ تَرَفُّعُوا فَوْقَ نَسَبِهِمْ،
(۳) وَ أَلْقُوا الْهَجِينَةَ عَلَى رَبِّهِمْ، وَ جَاحَدُوا اللَّهَ،
(۴) عَلَى مَا صَنَعَ بِهِمْ، مُكَابِرَةً لِقَضَائِهِ وَ مُغَالَبَةً لِأَلَانِهِ!

■ ■ عین الصحیح فی الإعراب و التحلیل الصرفی (۴۱ - ۴۳)

- ۴۱- « عرفنا أنه لا يجوز أن يسلب كمال من الكمالات منه تعالى لكونه مبدأ كل كمال! »:
- (۱) مبدأ: اسم - مفرد مذكر - جامد - معرف بالإضافة - معرب - صحيح الآخر - منصرف / خبر مفرد لشبه فعل «كون» و منصوب و اسمه ضمير الهاء المتصل
- (۲) يجوز: مضارع - مجرد ثلاثي - معتل و أجوف (إعلاله بالإسكان) - لازم - مبني للمعلوم / فعل و فاعله ضمير «هو» المستتر فيه جوازاً، و الجملة فعلية
- (۳) يسلب: للغائب - لازم - مبني للمجهول - معرب / فعل مرفوع، و نائب فاعله «كمال» و الجملة فعلية و مصدر مؤول و فاعل لفعل «يجوز»
- (۴) تعالى: ماضٍ - مزيد ثلاثي من باب تفاعل - معتل و ناقص / فاعله ضمير «هو» المستتر فيه جوازاً، و الجملة فعلية و حال و منصوب محلاً

٤٢- ﴿ إن هي إلا حياتنا الدنيا نموت و نحيا و ما نحن بمبعوثين ﴾:

- (١) هي: ضمير منفصل مرفوع و اسم «إن» المشبهة بليس و مرفوع محلاً، و الجملة اسمية
- (٢) نحن: ضمير منفصل للرفع و مبتدأ و مرفوع محلاً، و الجملة اسمية، و «ما» حرف نفي غير عامل
- (٣) مبعوثين: اسم مفعول و مجرور بالياء و «بمبعوثين» جار و مجرور متعلقهما محذوف و شبه الجملة خبر لحرف «ما» المشبهة بليس
- (٤) نحيا: فعل مضارع، معتل و لفيف مقرون، و مرفوع بضمّة مقدّرة و فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره «نحن» و الجملة فعلية

٤٣- « لو كان في قلبي كقدر قلامه حبا لغيرك ما أتتك رسائلي! ». عین الخطأ:

- (١) أتت: فعل ماضٍ من باب إفعال، معتل و لفيف مفروق، فاعله «رسائل» و الجملة فعلية
- (٢) كقدر: الكاف اسم بمعنى «مثل» و تقع بعد كل عامل، و هنا في موضع الرفع، و «قدر» مضاف إليه و مجرور
- (٣) حبا: جامد و مصدر، و أكثر ما يستعمل فعله من باب إفعال؛ تمييز مفرد و منصوب و مميّزه الملفوظي «قلامه»
- (٤) كان: من الأفعال الناقصة و هي من النواسخ، اسمه كلمة الكاف و هي اسم، و خبره المقدم شبه الجملة «في قلب»

■ ■ عین المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (٤٤-٥٠)

٤٤- عین الفعل المتصل بنون التأكيد للمخاطب:

- (١) قُلْنَانُ / افرحنانُ (٢) قَوْلُنْ / افرحنُ (٣) قَوْلُنْ / افرحنُ (٤) قَوْلُنْ / افرحنُ

٤٥- عین ما يجوز فيه الإدغام و التفكيك:

- (١) شقّ أمواج الفتن بسفائن النجاة!
- (٢) عندما تمّت أيدي الناس إلى الزّاد لا أكون بأولهم!
- (٣) لو حُمّ القضاء للإنسان لا تحفظه البراري و البحور!
- (٤) من الناس من يهتّم بالعبير فيمنعه عقله من ارتكاب الخطايا!

٤٦- عین الخطأ (في المبني للمجهول):

- (١) ما أقيح بالمرء أن يُغار عليه و لا يُغير!
- (٢) لا يدرك الحق إلا بواسطة من يطلبه!
- (٣) الجهاد لو تُرك رغبة عنه، فلينتظر النل تاركه! (٤) نعم المرء من يتعظ بمن سبقه قبل أن يتعظ به!

۴۷- عَيْنُ الْخَطَا (في أحكام الشرط):

- (۱) إن جئني ببرهان مقنع أذعن لك!
- (۲) إن رأيتك بين الفائزين، أفرح أنا و يفرح أبوك!
- (۳) إن عظمت المسائل الصغيرة تعظم هي بنفسها!
- (۴) إن تقع في السوء لا تتج منه إلا إذا أبعدت نفسك عنه!

۴۸- عَيْن «لا» لنفي الواحد:

- (۱) لا فاكهة في الثلجة، بل لبن و رطب!
- (۲) لا طالب في الصف، بل طالبان!
- (۳) لا علم في الحياة بما جرى و لا بما سيجري! (۴) لا إنسان يدري عاقبة أمره، فعليه التوكل فقط!

۴۹- عَيْن «كاد» تامة:

- (۱) كدت أن أسقط على الأرض، فتوقفت لحظة كي أهدأ!
- (۲) ما كدت أبدأ بالكتابة حتى تواردت علي أفكار مختلفة!
- (۳) كادت السماء تمطر فليست لباساً صوفياً و حملت مظلتني!
- (۴) لو لا يساعدنني ربي لكاد أن تنزلق رجلي في المصيبة و الرذيلة!

۵۰- عَيْنُ الْخَطَا:

- (۱) كآين من مصيبة أكثر تأثيراً في حياة الإنسان! (۲) كأي من هزيمة ترقى الإنسان في الحياة!
- (۳) كآين من امرئ يشترى من ماله حسن صيته! (۴) كأي من طالب لا يدرس ثم يندم فيجبر تكاسله!

علوم قرآنی:

- ۵۱- الف و لام در آیه شریفه مقابل به چه معنی است؟ «افرايتم اللات و العزی»
(۱) عهد (۲) جنس (۳) تعریف (۴) زائده
- ۵۲- حرف «الی» در آیه شریفه مقابل به چه معنی است؟ «لیجمعنکم الی یوم القیامة»
(۱) معیت (۲) ظرفیت (۳) مرادف لام (۴) انتهاء غایت
- ۵۳- حرف «عن» در آیه شریفه مقابل به چه معنی است؟ «و ما کان استغفار ابراهیم لابیة الا عن موعده»
(۱) بدل (۲) مجاوزه (۳) تحلیل (۴) به معنی علی
- ۵۴- ایجاز حذف در آیه شریفه مقابل از چه نوع است؟ «سرابیل تقیکم الحر»
(۱) اکتفاء (۲) اقتطاع (۳) احتباك (۴) اختزال
- ۵۵- اطناب در آیه شریفه مقابل از چه نوع است؟ «قل جاء الحق و زهق الباطل ان الباطل کان زهوقاً»
(۱) تکمیل (۲) تذیل (۳) تقسیم (۴) ایغال
- ۵۶- استفهام در آیه شریفه مقابل به چه معنی است؟ «اتخشونهم فالله احق ان تخشوه»
(۱) نهی (۲) تهدید (۳) ترغیب (۴) تحقیر
- ۵۷- امر در آیه شریفه مقابل به چه معنی است؟ «و اشهدوا اذا تبایعتم»
(۱) اباحه (۲) اکرام (۳) وجوب (۴) ارشاد
- ۵۸- در آیه شریفه مقابل چه نوع قصری به کار رفته است؟ «لا اله الا الله»
(۱) قصر صفت بر موصوف به طور مجازی (۲) قصر موصوف بر صفت به طور حقیقی
(۳) قصر صفت بر موصوف به طور حقیقی (۴) قصر موصوف بر صفت به طور مجازی
- ۵۹- علاقه مجازیه در آیه شریفه مقابل چیست؟ «و اتوا الیتامی اموالهم»
(۱) محلیه (۲) مایکون (۳) حالیه (۴) ما کان

- ۶۰- آیه شریفه «فلا وربك لا يؤمنون حتى يحكموك فيما شجر بينهم» در مورد نزاع چه کسانی نازل شد؟
 (۱) طلحه و زبیر
 (۲) معاذ و ابن مسعود
 (۳) عثمان و ابن مسعود
 (۴) زبیر بن عوام و حاطب بن ابی بلتعه
- ۶۱- کلمات غیر عربی «هُون، منسأة، مُرْجاة» به ترتیب در قرآن در چه معنایی استعمال گردیده است؟
 (۱) تکبر، سد، مرکب
 (۲) تواضع، عصا، قلیل
 (۳) سنت، گناه، نردبان
 (۴) خواری، فراموشی، شیشه
- ۶۲- این سخن از کیست؟ «رسول خدا (ص) قبل از نبوت نوشتن را نمی دانست اما پس از نبوت می شود آشنایی آن حضرت را به خواندن و نوشتن احتمال داد»
 (۱) بلاشر
 (۲) سید مرتضی
 (۳) طبرسی
 (۴) علامه طباطبایی
- ۶۳- نخستین نقطه گذار حروف متشابه قرآن چه کسی بود؟
 (۱) ابوالاسود دثلی
 (۲) نصر بن عاصم
 (۳) یحیی بن یعمر
 (۴) حجاج بن یوسف ثقفی
- ۶۴- عبارت «سید القراء» به کدام یک از مفسران صدر اسلام اطلاق می شود؟
 (۱) ابی بن کعب
 (۲) ابن عباس
 (۳) ابن مسعود
 (۴) ابو حمزه ثمالی
- ۶۵- می گویند آیه شریفه مقابل با کدام آیه نسخ شده است؟ «و علی الذین یطیقونه فدیة»
 (۱) کتب علیکم الصیام
 (۲) و ان تصوموا خیر لکم
 (۳) و من کان منکم مریضاً
 (۴) فمن شهد منکم الشهر فلیصمه
- ۶۶- چه کسی امکان نسخ را نمی پذیرد؟
 (۱) ابن تیمیه
 (۲) علامه طباطبایی
 (۳) بعضی از یهود
 (۴) آیه الله خویی
- ۶۷- جمله زیر مثال برای کدام یک از اقسام نسخ است؟ «الشیخ و الشیخه اذا زنيا فارجموهما»
 (۱) نسخ الحدیث
 (۲) نسخ التلاوة و الحکم
 (۳) نسخ التلاوة دون الحکم
 (۴) نسخ الحکم دون التلاوة
- ۶۸- از دیدگاه سیوطی میان دو آیه: اتقوا الله حق تقاته و آیه: فاتقوا الله ما استطعتم چه رابطه ای برقرار است؟
 (۱) ناسخ و منسوخ
 (۲) عام و خاص
 (۳) مطلق و مقید
 (۴) مجمل و مبین
- ۶۹- چه کسی ادعا کرده است که «عشر رضعات معلومات» به «خمس معلومات» نسخ شده است؟
 (۱) عمر
 (۲) عایشه
 (۳) ابوبکر
 (۴) سیوطی
- ۷۰- در آیات زیر، علت تقدیم و تأخیر به ترتیب عبارتند از:
 «و اعلموا انما غنمتم من شیء فان لله خمسہ و للرسول ..»
 «و جعلنا ابن مریم و امه آیه»
 «و ما ارسلنا من رسول و لانبی»
 (۱) تبرک، مناسبت، شرافت
 (۲) تبرک، شرافت، کثرت
 (۳) تعظیم، شرافت، کثرت
 (۴) تعظیم، مناسبت، سبب

تفسیر:

- ۷۱- از نظر شیخ طبرسی، کدام دیدگاه درباره «قلیلاً» در آیه مبارک: «و قلوبنا غلف بل لعنهم الله بکفرهم فقلیلاً ما یؤمنون» صحیح است؟
 (۱) آنان ایمان کمی دارند.
 (۲) آنان اصلاً ایمان ندارند.
 (۳) اندکی از آنان ایمان دارند.
 (۴) اندکی از آنان اندکی ایمان دارند.
- ۷۲- از نظر شیخ طبرسی، مراد از «قول طیّب» در آیه مبارک «و هدوا الی الطیب من القول و هدوا الی صراط الحمید» چیست؟
 (۱) قرآن
 (۲) بهشت
 (۳) ذکر خداوند
 (۴) شهادت لاله الا الله

- ۷۳- از نظر علامه طباطبائی، مراد از «دو گروه» در آیه مبارک: «هذان خصمان اختصموا فی ربهم...» چه کسانی هستند؟
- (۱) همه مسلمانان و مشرکان
(۲) اهل کتاب و مسلمانان
(۳) اهل حق و اهل باطل
(۴) مسلمانان و مشرکان حاضر در جنگ بدر
- ۷۴- در آیه مبارک: «هو الذی احیاکم ثم یمیتکم ثم یحییکم ان الانسان لکفور»، بخش انتهایی آیه: یعنی: «ان الانسان لکفور» با بخش قبلی آن چه ارتباطی دارد؟
- (۱) به نعمت‌های الهی حیات و ممات اشاره دارد که انسان قدر آن را نمی‌داند.
(۲) به نشانه‌های خالق در نظام آفرینش اشاره دارد که انسان به آن توجه نمی‌کند.
(۳) اشاره به این نکته است که انسان در این زندگی نعمت‌ها را فراموش می‌کند و صرفاً سختی‌ها را در نظر می‌گیرد.
(۴) اشاره به این نکته است که کفرورزی انسان، در آخرت مورد مواخذه خداوند قرار می‌گیرد.
- ۷۵- از نظر علامه طباطبائی، کدام دیدگاه در تفسیر آیه مبارک «وجعلناهم ائمه یهدون بأمرنا و اوحینا الیهم فعل الخیرات و اقام الصلاة...» صحیح است؟
- (۱) امر در آیه، امر تکوینی است.
(۲) وحی در آیه، وحی تشریحی است.
(۳) اضافه شدن فعل به خیرات، بر قصد انجام فعل دلالت دارد.
(۴) وحی در آیه، هم انبیاء و هم امت‌های آنان را شامل می‌شود.
- ۷۶- از نظر علامه طباطبائی کدام دیدگاه درباره «مقول فعل قالوا» در آیه مبارک: «و اذ قال ربک للملائکه انی جاعل فی الارض خلیفه، قالوا انجعل فیها من یفسد فیها و یسفک الدماء و نحن» صحیح است؟
- (۱) قول فرشتگان در مورد خونریز بودن انسان‌ها در قیاس به زندگی جتیان در دنیا
(۲) قول فرشتگان در مورد خونریز بودن انسان‌ها در قیاس با انسان‌هایی دیگر قبل از نسل آدم
(۳) قول فرشتگان در مورد خونریز بودن انسان‌ها با توجه به اعلام خداوند در مورد آینده بشر به آنان
(۴) قول فرشتگان در مورد خونریز بودن انسان‌ها با توجه به خصوصیت آنان در زندگی دنیایی
- ۷۷- از نظر علامه طباطبائی مراد از «آیاتی» در آیه مبارک: «خلق الانسان من عجل ساریکم آیاتی...» چیست؟
- (۱) عذاب دوزخ (۲) عذاب دنیوی (۳) بیماری‌های جسمی (۴) معجزات پیامبران الهی
- ۷۸- از نظر علامه طباطبائی، مراد از «الانسان» در آیه مبارک: «علم الانسان ما لم یعلم» چیست؟
- (۱) حضرت آدم (۲) حضرت ادریس (۳) جنس انسان (۴) پیامبران نانویسا
- ۷۹- از نظر علامه طباطبائی، مفهوم تسبیح در آیه: «تسبیح له السموات السبع و الارض و من فیهن و ان من شیء الا یسبیح بحمده و لکن لا تفقهون تسبیحهم...» چیست؟
- (۱) تسبیح همه موجودات هستی از نوع حالی
(۲) تسبیح همه موجودات هستی از نوع قالی
(۳) تسبیح همه موجودات اعم از ذوی العقول و غیر آنان از نوع نمادین
(۴) تسبیح ذوی العقول انس و جن و ملائکه به اعتبار لفظ «من فیهن» از نوع تصویر هنری
- ۸۰- با توجه به آیه مبارک: «الظانین بالله ظن السوء»، تفاوت «سوء» به فتح سین با «سوء» به ضم سین چیست؟
- (۱) در لغت هر دو به یک معنا آمده‌اند.
(۲) سوء و سوء هر دو اسم مصدرند به معنای آفت
(۳) سوء اسم مصدر است به معنای زشتی و سوء مصدر است به معنای قبح
(۴) سوء مصدر است به معنای قبح و سوء اسم مصدر است به معنای فساد و تباهی
- ۸۱- از نظر علامه طباطبائی، مراد از «محافظة بر صلوات» در آیه مبارک: «والذین هم علی صلواتهم یحافظون» چیست؟
- (۱) ادای نمازها در وقت آن‌ها
(۲) ادای نمازهای واجب با خشوع
(۳) فوت نشدن هیچ یک از نمازها
(۴) ادای نمازهای فوت شده از وقت آن‌ها
- ۸۲- از نظر علامه طباطبائی، واژه «ما» در آیات مبارک: «وجعلنا فیها جنات من نخیل و اعناب و فجرتنا فیها من العیون لیأکلوا من ثمره و ما عملته ایدیههم افلا یشکرون» چه نوعی است؟
- (۱) «ما»ی نکره (۲) «ما»ی مصدریه (۳) «ما»ی موصوله (۴) «ما»ی نافیه

- ۸۳- علامه طباطبایی روایات سبب نزول آیه مبارک «و جعلنا من بین ایدیهم سداً و من خلفهم سداً فأغشینهم فهم لا یبصرون» در خصوص ابوجهل و دوستان او را به چه دلیل رد می‌کند؟
- (۱) به دلیل ناستواری سند آنها
 - (۲) به دلیل ناسازگاری آنها با سیاق
 - (۳) به دلیل عدم صحت تاریخی واقعه یاد شده
 - (۴) به دلیل عدم تطابق زمان نزول آیات با واقعه یاد شده
- ۸۴- از نظر علامه طباطبایی، کدام دیدگاه درباره آیه مبارک: «و اذ قال موسی لقومه انکم ظلمتم انفسکم باتخاذکم العجل فتوبوا الی بارئکم فاقتلوا انفسکم ذلکم خیر لکم عند بارئکم فتاب علیکم» صحیح است؟
- (۱) مراد، کشتن نفس با توبه است.
 - (۲) امر در این آیه، امر تعجیری است.
 - (۳) خطاب در آیه، فقط متوجه گوساله پرستان است.
 - (۴) خداوند بعد از کشته شدن همه گنهکاران، توبه آنان را پذیرفت.
- ۸۵- از نظر علامه طباطبایی، کدام گزینه درباره وجه اعرابی «لا بارد و لا کریم» در آیات مبارک: «و ظل من یحموم لا بارد و لا کریم» صحیح است؟
- (۱) هر دو صفت برای «ظل»
 - (۲) هر دو صفت برای «یحموم»
 - (۳) «لا بارد» صفت برای «ظل» و «کریم» صفت برای «یحموم»
 - (۴) «لا کریم» صفت برای «ظل» و «لا بارد» صفت برای «یحموم»
- ۸۶- از نظر شیخ طبرسی، مراد از «یفصل» در آیه مبارک: «ان الذین آمنوا والذین هادوا و الصابئین و النصاری و المجوس والذین اشرکوا ان الله یفصل بینهم یوم القیامة» چیست؟
- (۱) تمیز بین حق و باطل
 - (۲) فاصله انداختن میان درجات مؤمنان در رستخیز
 - (۳) وارد کردن اهل باطل از مشرکان به جهنم و اهل صواب از مؤمنان به بهشت
 - (۴) هدایت صادقان به اسلام و اضلال اهل باطل یا ابقای آنان بر شرک
- ۸۷- چنانچه مراد از «المسجد الحرام» در آیه ۲۵ از سوره مبارک حج، مسجد الحرام باشد، نه همه سرزمین مکه، کدام گزینه درباره مفهوم تعبیر «سواء العاکف فیه و الباد» در آیه مبارک: «..... جعلناه للناس سواء العاکف فیه و الباد» صحیح است؟
- (۱) «العاکف فیه»، یعنی «اهل مکه» و «الباد» یعنی نمازگزاران در مسجد الحرام
 - (۲) «العاکف فیه»، یعنی معتکفان در خانه خدا و «الباد» یعنی بادیه نشینان
 - (۳) آیین اسلام در آغاز دینی مختص به اهل مکه بود، اما پس از نزول سوره حج و این آیه جنبه جهانی پیدا کرد.
 - (۴) اهل مکه و غیر مکینان در مراسم عبادت در کنار خانه خدا و کانون توحید یکسانند و هیچ کدام از آنان بر دیگری اولویت ندارد.
- ۸۸- از نظر شیخ طبرسی، کدام گزینه درباره وجه اعرابی واژه‌های «سلام» و «قولاً» در آیات مبارک: «لهم فیها فاکهه و لهم ما یدعون سلام قولاً من رب رحیم» به ترتیب صحیح است؟
- (۱) «سلام» خیر مقدم، «قولاً» تمیز نسبت
 - (۲) «سلام» صفت برای «فاکهه»، «قولاً» مفعول لأجله
 - (۳) سلام «مبتدای نکره»، «قولاً» مفعول به برای «یدعون»
 - (۴) «سلام» بدل از «ما»، «قولاً» مفعول مطلق برای فعل محذوف
- ۸۹- از نظر شیخ طبرسی، مراد از «کصیب» من السماء در آیه مبارک: «أو کصیب من السماء فیه ظلمات و رعد و برق یجعلون اصابعهم فی آذانهم من الصواعق حذر الموت» چیست؟
- (۱) رعد و برق
 - (۲) باران شدید
 - (۳) گرفتاران درباران
 - (۴) صاعقه زدگان
- ۹۰- از نظر شیخ طبرسی، کدام گزینه با «جهت» آیه مبارک: «ولاتشتروا بآبائی ثمناً قليلاً» همخوانی ندارد؟
- (۱) «ویقتلون النبیین بغير حق»
 - (۲) «ولاتلبسوا الحق بالباطل و تکتبوا الحق و انتم تعلمون»
 - (۳) «ومن یدع مع الله الهأ آخر لابرهان له به»
 - (۴) «وشروه بثمان بخرس دراهم معدودات»

حدیث:

- ۹۱- کدام عبارت در خصوص مرجحات دو روایت متعارض صحیح است؟
 (۱) روایت مجاز، بر مسموعه ترجیح دارد.
 (۲) عمل اکثر فقها به روایتی موجب ترجیح بر غیر معمول به است.
 (۳) روایت غیر مزید بر مزید به دلیل پیراسته بودن از اضافات ترجیح دارد.
 (۴) روایتی که کتابت شده است به دلیل تثبیت آن، بر نقل شفاهی ترجیح دارد.
- ۹۲- کدام عبارت در مورد طرق تحمل حدیث صحیح است؟
 (۱) تعبیر انبأنا برای اعلام اصطلاح شده است.
 (۲) اجازه شیخ به کسی که فعلاً وجود ندارد، کلاً جایز نیست.
 (۳) نقل حدیث وجادهای با تعبیر قال در صورت اعتماد به صحت نسخه، درست است.
 (۴) در صورتی که راوی شنونده قرائت حدیث فرد دیگری بر استاد باشد، اطلاق قرائت بر این شیوه دریافت درست نیست.
- ۹۳- در صورتی که سندی با ۴ راوی امامی از معصوم روایت شود، با توجه به الفاظ جرح و تعدیل به کار رفته برای این راویان، کدام سند صحیح است؟
 (۱) ثبت - صحیح الحدیث - ثقة - حجة
 (۲) بصیر فی الحدیث - ثبت - وکیل الامام - صدوق
 (۳) من مشایخ الاجازه - مشکور فاضل - یکتب حدیثه - حجة
 (۴) لین الحدیث - ثقة - صاحب الامام - روی الاجلاء عنه
- ۹۴- اگر در سند حدیثی به جای «ابن ابی ملیکه»، «ابن ابی ملانکه» آمده باشد، به حدیث دوم چه عنوانی اطلاق می‌شود؟
 (۱) مصحف (۲) محرف (۳) مؤتلف و مختلف (۴) متفق و مفترق
- ۹۵- اگر در روایت نبوی: «لا سبق الا فی حافر او نصل او خف» واژه به کار رفته «سبق» باشد،
 (۱) اصل هر مسابقه‌ای جز تیراندازی، اسب‌سواری و شترسواری، به وسیله «لا» نفی و حرام می‌شود.
 (۲) اصل برگزاری مسابقات، حلال است و در صورت به میان آمدن برد و باخت بر سر مال حرام می‌شود.
 (۳) «لا» نفی جنس نیست و در مسابقات تیراندازی، اسب‌سواری و شترسواری هرگز نباید برد و باخت در میان باشد.
 (۴) حلیت شرعی مسابقات متداول ورزشی ثابت می‌شود چه در آن‌ها برد و باخت بر سر مال باشد یا نباشد.
- ۹۶- «مارواه غیر الثقة مخالفاً لما رواه جماعة و لم یکن له الا اسناد واحد» تعریف چه اصطلاحی است؟
 (۱) نادر (۲) معضل (۳) شاذ (۴) منکر
- ۹۷- کدام مورد تعریف شافعی از شاذ است؟
 (۱) حدیثی است که راویان آن به نقل حدیث متفرد باشند.
 (۲) حدیث راوی غیر ثقة است که مقابل مشهور قرار دارد.
 (۳) حدیثی است که راوی آن به نقل حدیث متفرد باشد.
 (۴) حدیثی است که معارض حدیثی که روایتش حافظ‌تر است، باشد.
- ۹۸- کدام مورد تعریف حدیث شاهد است؟
 (۱) اگر مضمون حدیث مفرد به سلسله سند دیگری نقل شود.
 (۲) اگر مضمون حدیث مفرد با سندی که در برخی راویان با حدیث مفرد مشترک است نقل شود.
 (۳) اگر مضمون آن را بیشتر پیشوایان حدیث یا لاقلاً چند تن از آنان روایت کرده باشند.
 (۴) اگر حدیث معروفی که توسط جمعی از صحابه نقل شده، توسط صحابی‌ای که فقط یک نفر از او نقل کرده، گزارش شود.
- ۹۹- اگر حدیثی را که به سلسله سندی رسیده است، ضمن سلسله سند دیگری نقل کنند، به چه عنوان نامیده می‌شود؟
 (۱) مصحف (۲) مغلل (۳) مدرج (۴) مؤتلف

- ۱۰۰- کدام عبارت در مورد شرایط راوی صحیح است؟
 (۱) عقل و ضبط از لوازم اطمینان به صدور حدیث است.
 (۲) محققان اهل سنت روایت اهل بدعت را نمی پذیرند.
 (۳) اسلام و ایمان در وثوق به صدور روایت اهمیت دارند.
 (۴) با توجه به شرط ایمان در شیعه، روایات غیر امامیان پذیرفته نیست.
- ۱۰۱- مفاد کدام حدیث، پیش بینی و نکوهش «منع نقل حدیث توسط خلفا» از سوی پیامبر (ص) است؟
 (۱) تقیید العلم (۲) اریکه (۳) طیر مشوی (۴) اکتبوا لابی شاة
- ۱۰۲- حدیث نبوی «استعن بيمينك» بر چه مفهومی دلالت دارد؟
 (۱) جواز نقل حدیث (۲) انفاق با دست راست
 (۳) جواز کتاب حدیث (۴) استعانت در قسم خوردن
- ۱۰۳- مشهورترین القاب راویان به ترتیب درجه علمی آنها عبارتند از:
 (۱) مسند، حافظ، محدث (۲) مسند، محدث، حافظ (۳) حافظ، محدث، مسند (۴) محدث، مسند، حافظ
- ۱۰۴- به عقیده صبحی صالح «اذن به کتابت» به چند صورت بوده است؟
 (۱) دو صورت: اذن عام در زمان نهی خاص، اذن پس از نزول نیمی از قرآن
 (۲) دو صورت: اذن مطلق پس از برطرف شدن منع نگارش، اذن مقید پس از فراهم شدن وسایل نگارش
 (۳) دو صورت: اذن خاص در زمان نهی عام، اذن عام پس از نزول اکثر قرآن
 (۴) دو صورت: اذن نسبی در زمان قوت نگارش و عدم بیم از اشتباه، اذن ویژه در اوائل اسلام و ضعف حافظه
- ۱۰۵- نویسنده کدام یک از کتب رجالی زیر، ابن حجر عسقلانی (م ۸۵۲ ق) نیست؟
 (۱) لسان المیزان (۲) تهذیب التهذیب (۳) تقریب التهذیب (۴) تهذیب الکمال
- ۱۰۶- مجموعه «المسائل المجریه» اثر کیست و شامل چه مباحثی می شود؟
 (۱) از سدیر صدفی و شامل مباحثی درباره غلات است.
 (۲) از هشام بن سالم و شامل مباحثی درباره زنادقه است.
 (۳) از مفضل بن مزید و شامل سؤالات مردم در امر توحید از امام صادق (ع) و پاسخ آن حضرت است.
 (۴) از محمد بن عیسی بن عبید یقطینی و شامل سؤالات مردم در امر امامت از امام رضا (ع) و پاسخ های آن حضرت است.
- ۱۰۷- هر یک از کتاب های «الرواشح السماویة» و «احیاء الاحادیث» به ترتیب شرح چه کتابی و تألیف چه کسی است؟
 (۱) مولی صالح مازندرانی، شرح کافی - محمدباقر مجلسی، شرح تهذیب
 (۲) محقق داماد، شرح اصول کافی - محمدباقر مجلسی، شرح تهذیب
 (۳) ملا خلیل قزوینی، شرح کافی - محمدتقی مجلسی، شرح تهذیب
 (۴) محقق داماد، مقدمه ای بر شرح کافی - محمدتقی مجلسی، شرح تهذیب
- ۱۰۸- در تعریف صحیح قدمائی «هو ما وثقوا بکونه من المعصومین (علیهم السلام) اعم من ان یکون منشأ وثوقهم کون الراوی من الثقات او امارات آخر» چه رابطه منطقی با صحیح متأخرین وجود دارد؟
 (۱) تباین (۲) ترادف
 (۳) عموم و خصوص مطلق (۴) عموم و خصوص من وجه
- ۱۰۹- کدام یک از محدثان، حدیث قوی را بر احادیث چهارگانه اضافه نموده اند؟
 (۱) شیخ مفید (۲) شهید ثانی (۳) شهید اول (۴) شیخ صدوق
- ۱۱۰- در خصوص محتوای کدام کتاب تعبیر حتی ارش الخدش به کار رفته است؟
 (۱) جامعه علی (ع) (۲) صحیفه امام علی (ع)
 (۳) مصحف فاطمه زهرا (س) (۴) مصحف امام علی (ع)

www.isijournal.net